April 2025

Beste mensen,

Hierbij ontvangt u de eerst rondzendbrief van 2025 over het werk van pater Henk Erdhuizen sdb.

In deze nieuwsbrief vindt u nieuws over het werk van pater Henk in Bolivia. Wij hopen dat u het werk van Henk een warm hart blijft toedragen en hem financieel wilt blijven steunen. Het rekeningnummer daarvoor is:

NL33ABNA0414500075
t.n.v. St. ontwikkelingswerk Pater H. Erdhuizen te 's-Heerenberg
Het ANBI nummer van onze stichting is RSIN816797195

Willy Erdhuizen, voorzitter Stichting Ontwikkelingswerk pater Henk Erdhuizen.

Indien u de nieuwsbrief per e-mail wenst te ontvangen, kunt u een bericht sturen naar w.erdhuizen@gmail.com

---

Lieve en goede mensen,

Ik ben wat later dan normaal met mijn rondzendbrief, de oorzaak is mijn gezondheid, die wat aandacht van mezelf en de medische wereld vroeg.
Geruime tijd was ik kortademig, maar op een gegeven moment kon ik niet meer dan 30 meter lopen en een van mijn voeten verkleurde. Dus er moest iets gebeuren.

Naar het ziekenhuis van de zusters Siervas van Maria. Moeder overste ging met me mee. Er werd een echo onderzoek van mijn benen gemaakt en daaruit kwam naar voren dat in een been twee aderen bijna dicht geslipt waren. Uit het onderzoek van het andere been kwam naar voren dat twee aderen ook verdikkingen lieten zien, maar dat de bloedtoevoer nog voldoende was.

Het plan was om de bloedvaten d.m.v een angiografie weer open te krijgen. Ondertussen begon ik me echter zieker te voelen en tijdens de angiografie werd ik steeds meer benauwder. Er werd me aangeraden om naar een ander ziekenhuis te gaan, naar de longarts. Omdat ik me steeds zieker begon te voelen vroeg moeder overste of zij het initiatief van me zou overnemen. Ik was blij met alles van haar.

Dus moeder overste weer in actie, ze kende een goede longarts en zij met mij naar een ander ziekenhuis. Daar bleek ik een longontsteking te hebben, die ervoor zorgde dat ik me zo ziek voelde. Ik kreeg medicijnen en eigenlijk moest ik in een ziekenhuis blijven. Het ziekenhuis van de zusters zelf was al gesloten omdat de zusters naar Peru gaan. Wat nu? Naast de medicijnen moest ik 's-nachts aan de zuurstof. Ik zag het eerlijk gezegd niet meer zitten, had geen controle over mijn doen en laten en gaf alles over. Moeder overste besloot ter plekke dat de zusters de zorg voor mij zouden gaan doen. De zusters, grootmoedig als ze zijn, zeiden: "je komt bij ons wonen zolang je ziek bent en wij zorgen voor je". Ik liet alles aan hen over, had mijn energie nodig om te herstellen. Ze gaven me medicijnen, verzorgden me en gaven me te

eten.

Ook in mijn buik rommelde het al weken, er zat een bacterie of een virus te werken.
Op een middag had ik hevige diarree en kreeg ik kortdurend een infuus.
Ik knapte langzaam op en na controle bij de longarts heb ik weer besloten terug te gaan naar mijn eigen kamer.

Samen met moeder overste hebben we alles doorgenomen met de cardioloog dokter Lorena waar ik onder behandeling ben en die ik volledig vertrouw.
Dokter Lorena heeft alle medische papieren doorgekeken en ze heeft me alles goed uitgelegd wat er aan de hand was, ze heeft mijn medicijnen bekeken en nu ben ik volop aan het opknappen.

Een operatie van de aderen, raden de artsen af. Rust eerst goed uit, eet goed, neem je medicijnen en bid tot God dat was het advies. En ik ben aan het opknappen. Ik neem nu rust tot Pinksteren. Mijn reis naar Nederland in mei heb ik uitgesteld.
Maak jullie geen zorgen, ik heb een goede cardiologe en een goede longarts en een kleine apotheek in mijn kamer (20 verschillende soorten medicijnen).

In het land Bolivia is het momenteel slecht, zowel economisch als sociaal. Er zijn grote tekorten aan alles, lange wachtrijen voor alles. Prijzen stijgen enorm, er is veel armoede. Gezondheidszorg is schaars en niet betaalbaar meer.
Daarnaast hebben we veel regen, veel overstromingen in een land waar alles al zo duur is en waar nu veel geïmporteerd moet worden. En dan praten we nog niet over de politiek hier in het land, wat een verschrikking is de politiek op dit moment.

Ik doe nu eerst maar rustig aan, eerst herstellen en dan langzaam plannen maken om eerst maar weer eens naar onze parochieschool te gaan om met de jongeren te gaan praten, te luisteren naar hun zorgen en problemen, hun troost te bieden en hun te helpen. Dit ook dankzij u die mijn werk steunen.

Ik wil ook graag voor de zusters, zolang ze er nog zijn, de mis lezen. Ik zal voorlopig geen missen in de kerk doen, omdat hier griep en influenza heersen en mijn longen zijn kwetsbaar. Ik hoor dat veel parochianen met me meeleven en me missen, dat doet me goed.
Ik ben al wel weer met Pasen naar Hogar de Dios geweest (woonomgeving voor kinderen met een verstandelijke beperking) en heb daar een van de kinderen gedoopt. Ook help ik hen met het kopen van medicatie voor de kinderen.

Lieve mensen, ik accepteer mijn situatie, ben gelukkig, heb lieve mensen die me helpen, wat wil ik meer. Ik mag er zijn voor de jongeren en de meest kwetsbaren van Bolivia. Dankzij u weten de mensen me hier te vinden.
Ik dank jullie allen voor Uw hulp financieel en spiritueel.
God Vader heeft me hierheen gezonden en ik kan alleen dankbaar zijn.

De hartelijke groeten.

Henk